

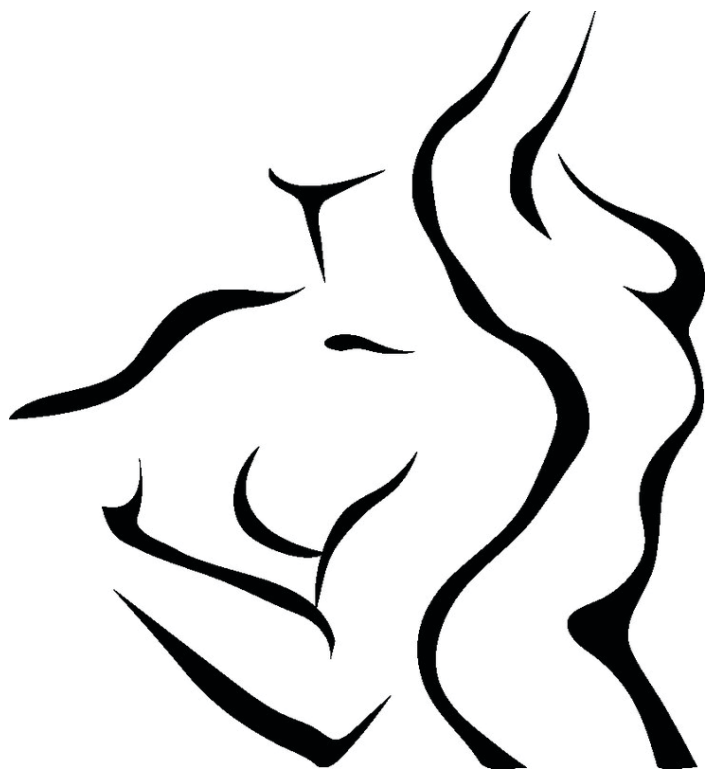
kateřina beneřov & luboř vlaho
emo přřtelem vřeho

V Brně 2019

kateřina beneřov & luboř vlah
emo přřtelem vřeho

ULTRA UTAJENÁ LOUPEŽ SLABIK
SLABIN SLABIKÁŘŮ VŠECH

E/MOLICE...

*„stačí, že se hovoří
o komsi vedle kohosi
nebo o komsi vedle čehosi;*

*o Emě, která má mísu,
anebo už ji nemá;*

*nebo o jiných Emách,
mísách i nemísách
z jiných slabikářů
v nichž si lištuje vítr“*

...

(Wisława Szymborská – Okamžik)

přítelem všeho ješ EMO
ema je v obraze
prý to není ona
prý je to mol
a ten obraz že není on
carry on
ema je enigma
eman na oběžné dráze parafráze
emana má koma
ema je doma
není o co stolu stát tu

jak opora státu
stlát tu
básně v salátu
když tu...
lidská pupečnicková krev omladila mozky starých myší...
hebky hezké překvapení!
radošné tetelení emí
dejmy dojmů
ejchuchu juchuchu jupí!
z pupečníku ční
gejzír šťávy žaludeční
začni počni načni
čin čičin
odraz bez příčin
k obrazu předobraz
druhé půle
jeho pozadí
a jeho zvůle
jeho poleva
do leva do prava
nahoru a dolů
jeho název jeho skutečnost?
ema jarní
velikou noc nepromarní
emanovi vejce klade do dlaní
záhy na zádech
odlétají na blanokřídle lani

na projížďku nebesy
slunce se jim po kůži válí
vznešeným zlatem mámí
vedro jak prase – – mamí
zívám nad kálí
foukám mračna do dáli
hladím rudé korály

(Chytrý deštník předpovídá počasí. A sám se přihlásí, když jej zapomenete. Seniorka žila měsíc s mrtvolou kamarádky. Vrtulník havaroval po střetu s krávou. Měnit se nebude čas, ale vy, řekl premiér a zrušil zimní čas. Batole si štrkalo pistoli do pusy, otec ho natáčel. V osmi letech začal snídat sklo a břitvy, jako dospělý zvládá mnohem víc. Ženu ve sběrně nikdo nezabil, byla na večírku a nešťastně upadla. Tlouštíky nelze diskriminovat, rozhodl evropský soud. Řetězce už mají slev plné zuby. Jenže nevědí, jak přestat... Za jediný cent zaplatil sběratel 62 miliónů...)

malá ranní slabiková kleptomanie
klape tu ta špice
klepy mladý klepny
dotkni se tmy
v podobě bílé holubice
špice garlic špice

„Vidíme-li na následujících řádcích slůvka >EMA MÁ MASO< a chceme krást poeticky... vezmeme nůžky, papír, vystříhneme zmíněná slůvka a po náležitém odložení naší schrány do sfér múzických se ocitne nad papírem pokrytým větou >mamá e soma<.“ (Jeseterka č. 11, 2018, Velká poetická loupež, sequel)

ema je soma sequel samotřetí
ultra utajená z důvodu
že transparence je maximální formou utajení

ema je soma
sama
sanace
sauna

ty – somár
máš sonar?
a další tovar?
čórky samohlásky čárky
???

to je těžký...

A
(krádež tečky)
slupka skutku
střechy světa
perníkový šindele
běžte s tím do prdele!

kdo mi to tu loupe slabiky?
do piči!
to jsou zase ti poetičtí lupiči?!
kde je ta krytina?
voli ji vyžahli
kde jsou ti voli?
konšelé velkého kmotra
se sesedli a vzájemně snědli
kontra
v jediný bedli – –
kde je ta bedle?
hnedle vedle
tamté skály
kde je ta skála?
rozeštkala se a pohltila ji škála šálení
kdo je ten vedle?
kde má berle?
jsou v betli?
ema samotřetí „o sobě“ odosobněna?
co je trešť a co odměna
jaký trešť?
co je to za trešť?
eman zmizel
jaká svízel
smíchy se zmlátil a ztratil
podél trati
ema nemůže se neptáti

má v ruce molotov?
poezii klátí?
je hotov?
musí vzpláti (!)
beze slov...
posílá úsměv a oční mrk
nikomu ani plk

milá emo
jsem mimo jak mimino
smutné zprávy neseš...
nejseš !?

vzchop se emane!
máš co se ti zamane
ane?!
ať tedy se štane
chlape chop se práce

raději rád jak nerad
s tím nedá se nic dělat
smysluplně tedy eman uchopí emu
v novém plášti smyslného těla
jinak nemělo by to ani cenu

odhazuje širák v dál
dál a dál zkoumá emu

tomu dala tomu dá
chvějivé motýlení
na rozptylové loučce rozptýlení

a v létě
piš si za uši či v jiný prostor
našartujem motor
a poezii budem klátit
do hlavy se mlátit
až i z obrazů nedýmky
bude se kouřit
ema se otřepala
zatřásla nohama
maňana
oběma bosýma nožkama
vesna vkročila čile do sna
plná vůní květin
orosené trávy
a duhových bublinek
fůůůůůůůůůůů...
ach ryzí človíčku
utři mi slzičku
emane probuď se...
šeptá ema
špitá šípek
sedí venku na budce
na větvi šíleně

nohou kmitá
vitalita
aplikujme přímo do úst
nenechme si vrásky narůst
benito mussolini dokázal sníst na posezení miskou česne-
ku...
bon žór no
ráno je parno porno
svítivo a žhavo
libonektarosavo

ema emana kousla
aby se zpřítomnil
a nabral sil
předvedla nová kouzla
ábel fábel čert to vem
jdeme se rosou brouzdat
naložíme se do rosolu špolu
ozdobíme petrželí
ema a změna
ozvěna povyku špolykaná
hluchá jak stěna
hluchá jak zmije
vzájemně se sníme
jako když benito snědl miskou
praštil mitrou
posypal si hlavu popelem

a zajedl se myrtou
už jen zavzlykat
polykat klopýtat třpytit se
eman oheň polkl
ema špolkla emana
polkli světlo v granuli
a pak plynule šplynuli
a už zase červená se
jako pivoňka
line se záře
la la la
plápolá
na stráni lilie
toho dua linie
zář se vylije
lomikamenotvará

tradá!!!

ČEK RAP TECH TÚRA

(podivuhodné necešty mapa)

milý úsměv vysvětlovat se nechce
rapl usnul
ve světě jedniček a nul
šel sen znova snovat
eman nakráčel do úlu se schovat
proč jak vůl
komu co na světě vysvětlovat?
koutkem oka pozoruje emu
kochá se a kouká
jak je pře-kráčesná
kam se na ni hrabe
jaká příslovečná vesna
sen těles/no
stará vešta
vchod do úlu
česno
celičká je z medu
říká si eman...
úzkou cestou vejdu
nadslušně slunečně se usměji
s ní nakráčesní vesmír
v modu medu
zapomněl se u vchodu
nemůže pohled oka odvrátiti

ema celá svítí
medová sloka lahodně si lebedí
bdí u lebedy lesku lusku
každá slabika med loká
ema toká
na rtu kolovratu lká
emanovi špadl emìn úl do oka
až všechno slzí
vyplavují se nánosy rzi
brzy urvaly se brzdy nyní
ema činí dobročiní
tvrz vrstvy vrzy...
vrže radostí i stín
*primal scream**

*[*scream: uvolnění intenzivní základní frustrace, hněvu
a agrese, adaptační nářek čerstvě porozeného těla, reakce na
mimoděložní podmínky, děsivý křik vyvěrající z hlubin]*

ptej se paprsku prstu prsti
co kdo proti čemu
na pryčně křičící příčiny
je k čemu

*... prý každý potřebuje prožít... ja, kurvá, to zase jsem chytla
všecko nejbarevnější, TOŽ DÍKY, TOŽ DÍKY, TOŽ DÍÍÍKY!
emánku, posílám chumáček – – –*

– – – co je to za medový obláček?
vytáhne mě ze sraček?
budíček se zasek
a zvoní jak v úkole
jak se vysvětluje dotek?
úl?
odkud vyvěrá?
není to pověra?
zvedá ruku?
kdo kdy ho vyvětrá?
červená nit okolo krku
strangulační čára
ca rá rá ra...

okolo třetího oka okolky obočí
chloupky hloubky odbočí
blizna aka stigma chloupkatá
tryzna mizná při zná
o kolik se oči sekly
v čidle ústí
skelet TY

okolík je do blizny celý pryč
hlava mu jde kolem cesty
oči okolí se koulí a kutálí
potulkou přítulnosti
okolnosti

mezi potu potůčky
v potoce se oči točí
v hraničním pásmu milosti
voda ohni sočí
podemele tvoje oči
nedívej se tam
v potoce je velká modla
šmouha klam
vzala by tě bude škoda
ouha...
okolo fí fenoménu ceštička
a na ní se zmítají tělíčka
chvějí se jim oční víčka
muzika pookřála
břinkla sebou
břímě pryč
ze všech němot nejmilejší
hudební nástroj je rýč

ema je emanem ochvějena
nasedla na jelena
s kvetoucí třešní
a už nesní
cválá cválá
její tělo sálá
a jede až tam
kde žádný meduprostý mam

nezmate ji zlatým prachem
jde neochvějně za nejvoňavějším pachem
tam kde to řádně brní
až číča špokojeň vrní

za/plakala múza
nehrej si se mnou
nebřinkej
emane plápolej a neplakej
za/volej

nebřinkej a hrej
prej kdo nezlobí
hraje si na lobbying
lobby je předsínka
jeskyňka sadby
pošpolitých zájmů orgánů
hraje si kdo nezlobí
vílí rej je ten náš
zájem vzájemnosti
galymatiáš galileo galilejský
a přece se noc ve dni
jemné tajemnosti točí
hraje si a zlobí
až smějí se i hroby
až ježí se chlupy
noční čau čau

mrousk a mňau
jupí
jupí já jau jajn

utrhla ema maličko času
mořskému dasu
emanovi pro okrasu
duhu chaluhu na řasu
roztočili se a kvílí
až vír z hlubin svítí
jako hřbitovní kvítí
ema hvězdy sčítá
uléhá na pole žita
použita...

směje se vštríc mléčné dráze
že na světě nic nejde draze
emanovi maže saze
koulem úst
hacknutý heknutí
zdarma není marné
kolem očí
bokem se k němu bočí
storočí sbočení
skotačení
šplašený kočí
do života skočí

a jedéééém
hop
na křídelného psa
hopsa hejsa
hezká a hejsek
kapsla třísla třeskla do skla
není nad to hezky si poplakat
dát to na plakát
a zajíšť to česnekem
česnek posse/kat
polaskat...

emička má těžká víčka
říká světlem svíčka
probudila ze sna sýčka
zdálo se jí o vodě
dravé rychlé pohodě
fičela si na voru
dolu a zas nahoru
syká zpěv hlaholu
ema koulí kapku rosy
nahé vůně
voda se prý dneska nosí
a kdesi cosi
fan tutte tuplem ututláno
háže sebou lano
v lůnu

eman s emou žijí tůkle
jen co se jméno namane
a v podpučí vůně vypukne
v puku rozpuku
ema chleba upekla
revoluční vůní nasýtila dům
revoluce vypukla v puku
teplo jako od pekla
jak v lavině rum
prosycena vůněmi celá obora
allium ora

allium ave
k větší boží slávě
v oratoři i šatlavě
je to síla
dies illa
vůně nevidané kvantum
míří k nosům a rtům
fičí si na voru
dolu a zas nahoru

dnes česnek zasadila
ema emana do ze/mě vryla
do země kypré vložila
štěstí sílu smíchovost
tím napumpila žíly

by život si osladili
aby ožili
mizí v míze
bez potíže
u paty kříže
vezmi a jez
látku lásky bazální
jinak nebude to k přečkání
ema hláskuje emanace
emanovy hlášky
samohláskové skluzy
souhláskové zvrátky
otevřenými vrátky
ema je zpátky
nádoza naplněna po okraj
adonaj

eman emou česnek chválí
oba se smíchy válí
běda pádu který nepozvedá
to se teda nedá
milý po sté milionté
rešante pošte
ema h-láskuje myšlenky e-mana
ehm... sesešly se hlásky
vůně zažehly
oheň lásky

lumen
amen

v pohodlné poloze
ema vysvětluje koze teze
o její povaze
koza je v obraze
eman se veze na povoze kozovoda
lásky není nikdy škoda
ema zahradnicí se stala
odbornicí na petržel
mezitím rozeštlala
ani eman se názoru na petržel
už nezdržel
a pozřel ji
aby jak papíru cár neshořela
a prozřela jako slov carevna
cárára...
a eman je sloví car
hořlavé básně cár
sosá emin medový nektar
je z té medoviny
někdo dočišta jiný
lehce navátý
slova ukazují mu paty
až jak carevna sova
vykouzlí kozy

zůstal beze slova
a bez hlavy
kráčí po vrstvě tmy
tančí po vrstevnici
má jazyk na veště
verště
včrte...

*[Versta (верста) je tzv. ruská míle, obstarožní délková míra.
Je definována jako 500 sažení (sáhů), nebo 1500 aršínů (lok-
tů), tj. 1066,781 metrů.]*

po ránu si trajdá
zač je toho loket
bylinkový čaj
na jazyce válí
rád takto kalí
sažení posahany
na další neceštu se balí
ema sbalí emana
a hnedle před náma
namane se cesta do neznáma
emane narovnej mi sny do crossny
na cesty přes veršty vrštvy
holý hory
horizont ty
překročíme v dobré míře

přesahu sáh
pesach
eman na emu sáh'
a už ji balí patnáct loktů
eman odfoukne mlžné zmatky
a zaroluje emu do karimatky
míjení pominuté minuty
špolečného sopečného sople pleněru
kamkoli noha se nese
emane nesar...

ema nese emana
ema nese nesmlouvavost
ema mlsá
eman saje jása
ema volá do lesa
krouhá hlasem h/lásky
pře přívětivosti se větví
veršta verše veritas
hlasu v lasu kroužení
sedmimílovou botu barona Prášila
praštila prasíla
vešla mu do mapy
štep ztepilá
vnikl jí do těla
dálka zmizela
blízkoš se zamžila a zmlžila
les ozývá se z emy...

z čistého nebe sjíždí fosforeskující blesky
sviští arabesky
fóry metafory semaforey
piruety pyrománie
trhavého rytmu plemene plamenů
ema se dívá sedí diví
výbušnému obsahu odtahu na tahu
odjakživa živa
vypadá jak živa
[živa (siwa) – slovanská bohyně plodnosti a úrody]

živa živí divinaci
živá ema na matraci
v transu piští
sleduje výbuchy dnů příštích
eman uchopuje pastýřskou píšťalu
a zbavuje ji žalu
emanaci rýžuje z kalu
čiší divže nezakalí
oheň dnů příštích prýští
kotlíková revoluce
knoflíková válka
zahálka
máme česnek v ruce rezoluce
na nebi svítí růžové slunce

RYK V RINGU KIKYRYK

trne kohout mezi růž/emi
čiro mu jde šejdrem
hřebínek je šplihlý
jeho srdce zjihlý
kokrhel dostal na prdel
prsíčka štehnka křídylka
ze slepičinců ho zvedly
a svedly...
na kohoutí zápasy odvedly
ať s česnekem se tam vytasí

ohnivý kohout je celej žhavej
plamen nahej
ohnivý oči v sloup
kohout vydávající se za fénixe
fénix vydávající se za kokota
koho out kokety?

*(česká koketa je tvarem
francouzského coquet = marnivý;
odvozeno z coq = kohout)*

koneckonců je to borec kanec
kohoutí tanec
probodán dříve i nyní

než třikrát zakokrhá
činit bude dobrodiní
tři zázraky jak jezule doštane
kadidlo myrhu zlato
stálo mu to za to?
jak se to stalo?
srdce mu vzplálo
kolik to málo sakra stálo?
kým je myrha?
boswellia sacra se tu míhá
je to dým?
nevím
kurník šopa
kde je dýmka?
v kurníku?
z čeho se dělá kadidlo?
proč kadiš kokodá kokot kohout na střeše?

*(kadiš nebo kaddiš, aramejsky: קדיש „svatý“, je chvalozpěv,
opěvování božího jména sloužící jako strukturující prvek
bohoslužby)*

kokokodák a tak...
colour kodak
zlato a jiným pohledem lék ne ledajaký
oheň na střeše...
kokotina klovatina kikirikíí...

růžový kohout zmáčkl kohoutek a pistole promluvila...
španilá víla kdákalka zavile zavyla
peří se zalesklo tyrkysovou metalízou
ozvalo se strašlivé kokrhání
jako by kohorta kohoutů zpívala o závod

*(kohorta, latinsky cohors, plurál cohortes je jezdecký vojenský
útvár o síle přibližně 500 mužů na kohouty tažených tříkol-
kách)*

a již nádvořím zahrčelo čelo špřežení
ohnivý hřeben
apokalyptického trojšpřeží ohnivých kohoutů
rudé hřebeny hoří jim světovým požárem...
šestiveslice kohoutů má u pasu vesel veselé kolty
u zobáku třmen sbíhající se v žitě
které chytlo sleep-kám dekolty
a oheň porodil ze tmy hořící štoh slámy
kokot kolt vystřelil si z flinty
až kdovíkam
jak se to dělá?
omamně voní česnek na rynku
kykyryký vystřelil kokrháč naháč z těla
ozvala se po ránu salva jak z děla
ryk kykyryk

*(otázka.: mohl by mi někdo říct, zda kohout opravdu ocení
česnek nebo se jedná „pouze“ o rým?)*

*odpověď: měl sem nemocnýho kohouta, nežral, nepíchal,
nechodil, měl černofialovej hřeben, dal sem mu párkrát česnek
a za tři dny byl jako rybička, zapráhl jsem ho do spřežení... to
vám byla jízda... halda hrachu na štěnu drůbežárny podemle-
la jí oči... ANIMAL S. O. S. kohouti velkochovům sočí...)*

náš kohout dělá ikyký
zřejmě cizinec
dává slípkám polibky
svalí je na slepých slepičinců kytky
a často zve je na tanec
zahání je do kouta
divže mu neprasne aorta
divže nezařve
v ústraní z hřebínku
tahá hřeby
mezi břehy zabředlý
boží muka

*(konzumace drůbežích hřebínků byla historicky pro svůj
hrotnatý tvar koruny považována za „pokrm králů“; sežrali
si korunu a ztratili hlavu; kostěný výrůstek mazové žlázy nad
řitním otvorem drůbeže nazývá se biskup, zvrácená to delikate-
sa, fuj... to pozře jen chuj...)*

emo chmury zažeh
jako chmýří je odfoukni
ledovec je rozražen
koukni se mu na zub
upražen je a špálen koukol
sen ponechán
vyplísíme písni tiseň
vezmeme to emo šusem
až tam kam oko mezi nedovídí
eman slídí
uvidí i do melounů
do kedluben mužů i žen
do kadlubu rubu
kudlibabky věrné
kudy jen cesta vede
eman vždy – až neomylně – je vedle...

(na pomezí areálů slov babka a kudlanka nábožná vznikla slova nemožná například kudlibabka, lopuší plot, jehlice trnitá – ononis spinosa, lepík, čumbrk, ozlomkrk připíňák, nouze přítula)

zašmodrchaly se oči skrze kalhotky
jak tak noha zbloudí
přes hrby velbloudí
hrud' na hrudi
bezchybnosti se vloudí
do moudí

(moudří – archaický výraz pro pánské přirození)

emana v ohni vykoupe
poleje medem emanace
aby se vracel
a postaví ho do kouta
jak ohnivýho kohouta
chichí... vrrr... štěkyhaf
ema je jak dášenka
velmi vyvenčená báseňka
emanovi na chvojí chvěje se dáseňka
je celý roztřesen jak sen
bázeň a chvění

jen z toho nemíti hokej...
nedáš – dostaneš
športu zdar a šporu zvlášť
císař má krásný nový plášť
eman hledí na eminu buli
další vhazování na buly
puk v rozpuku
tahá hokejku za ruku

emo... už?
zas zasníl se emouš nad eminou dýmkou
když vtom ho probralo surové kikirikýýý
koukne křísne odfoukne

roznítí oheň v ní
žářem uvolní se ema znenadání
pohladí emana dlaní
až jiskérce přeskočilo
malá jiskřička špálí celé polesí
oheň ožívá a běsní
a to už je voda na emanův mlýn
fokus poklus cval
a tak dál
přes špáleniště příště
a ohnivé řeky vize
vine se nit nic... příze
vine se odnikud někam tam
odkud je pud vypuzen
a špálena je zem
eman z toho celý blázen
„proměňuje se kdykoli
se smísí s kadidly“
na míse misie
ohnivé rozhoření si vypije
kikirikííí kyrie
ema není skoupá
sročený jiskry jiskří
dým stoupá
eman utekl se do ohnivýho sloupa

coq
je cvok?

eleison

NÁÚSTEK NADKOLENÍ NOVÉHO POKOLENÍ

všechno klouže
venku ema se plouže
skrze louže
jež pokryly
celý svět v dohledu
uložily život do ledu
třpytivého krasohledu
to je ale třpytno
až oči z toho slepnou
jak ty kaluže
že... emane?!

další úsek přes zamrzlou louži
eman na náledí se rmoutí a souží
jak polední tmy
bože... to to klouže...
i tu kaluž rozmrzeloš dohřála
in nuce – ema špráskla ruce
a dostala úžeh
rozpálila se v mžiku jak tropické slunce
její oční sítnice
eman tak tak vybral smyk
a ubíral se dál
v další ledu zákop
ema ho odfoukla

dál těla jen o sebe se tloukla
v lesní ložnici
v oční sítnici
v obálce signální obláček
koláček do úst é em áček
svět mapa hraček
nehledej v tom háček
czech tek žeh
lávou se láduje
double spojení
nad koleny
nového pokolení
dírou v plotu
zdvojení konejšivé
kojení kojotů

náúsktem úzu bezuzdnost
volá nús o pomoc
tenzí tonoucího tónu
tonus tenze
kokotů klokotů
u zdi nářků
rap ukousl si ret
to je happy
náuštky akrylové tyče čepy
nahatý
povzdech ve zdech echolokace

myslím tedy sen...
nahé nomenklatury omen
šplhounů vysokohorská túra

*démon amen cma
ľudmi sme sa stali
(krištián)*

jakživ změna eman ema
onoma

*jakživ
bod v najhlbšej potope
asi ako automatmi na popol
o pol
(čura)*

ema je změna
emino chmýří
všemi směry míří
eman se čepýří
vichřice víří
má netopýří
uši v hmoždíři
hluchu
toho pošťpodzimu
to v lese vášně vážně za/vonělo

jen co se eman vypletl ze změti údů
ihned je v čudu...

za lesama

ema je zase v čoudu sama
jinak by to ani nebyla ona
dýmka maskovaná za obraz
dva tři
obláčky dýmu
zatačky za mraky...

na tebe se třpytí
káží cestu niti
ema letí na nich
eman náhle utich
sněhová loutka louka
hbitě se chytá nitě něhy
všude bílo
všude sněhy
zimo polet' za mnou
uchyt' přízi jemnou
jak krajku
upřed' mi z lásky stříbrnou nit
sněhobílé krajiny
signální obláček

to je tím
že cestou necestou

pozdržel emo
kojetín a petržel
kozí kněžky
a kokoti kohouti
a mech
a na mechu mecheche
hihi hi-fi che che che...
na neceště žeště
fuzz
ještě že ještě
nepoužívají porodní kleště

ještěže ještěr
neužil čelistní kleště
ještěže ještě
zmizel do deště
jak plyn
geišt v něm
zážehem hnaný
požehnaný
hráč na kosu
binární šterbiny viny
hráč na osu
double agent dg 295
symetrií osy rýha rovnováhy
virtuální virtuos os

(virtuos, z lat. virtuosus = znamenitý; virtuální = možný, potenciální, domnělý; latinské slovo virtus od vir = muž; ekvivalent řeckého areté = zdatnost – čtnost z dat/a/báze; u Aristotela potentia, tj. potence → samohláskový skluz udělal z mužnosti možnost; potence je možností, pikantní na tom je, že Akvinský považuje potenci za protipól AKTŮ. Těm považuje za USKU-TEČNĚNÍ, patrně nutností; no fuck, v psychoanalýze není aktem něco jiného než to, ale emo --- tam je emoce substruktu-rou afektu)

co znamená toto emo?!

ptá se eman emy

eman neví

je

jí

slovo emoce si s ním hraje

na praštěného uretymologa nelogického

podivný česnekový ethyl

v plamen temene se mu vpil

tak já ti to teda... ema jinak nedá...

vyšla jí naproti emoce

jak pomocná ponocná

emoce pošla

z latinského ex movere = vyjít... hnout se!

ema eva na adama emana

přilehla břichem

přikryla se smíchem
emoce sama
ema doma
nemůže si pomoci
v loži se nesouží
emanovi slouží
eman se s/ní sloučí
v ohnivé louči
ani eman už se nesouží
a souloží s louží...

emo – co si... tam uvnitř... počnem?
emane neblbni a pojď ven...
fofrem!!!

hoří! obláčková drť
tíhne ke zlehčování
eman do emy drc
nemá stání
běží strání
emanův stín
když tu znenadání
překříží mu necestu
eminy letící dýmky silueta
až k patě pachy spojení
na rohu kruháče dva naháči tančí
v bezceští štěští

říká emě eman jemně
jsem jen duch chodce
důchodce
jdoucí dál do kopce
tato dýmka je plná otázek
ema se slabikářem je hezký obrázek

*(tato zdánlivá nedýmka se nemůže vyprostit ze svého tvaru,
tato dýmka je oprostěna od pomluvy, tato dýmka je burning
out)*

prchá vzpomínka prchá
zmizela jak dým
česneková vůně prchlá
stává se prchlivou i dýmka

pod sněhovou peřinou
není tu

(„prchlá jak dým, když dohoří, projíždka na moři...“)

tato dýmka se jen tak tváří
že to není ona
protože není zapálená
tato dýmka je alios

(latinské jméno česneku Allium se zpočátku psalo pouze s jedním „l“, tedy Alium; toto slovo je etymologicky příbuzné se slovem alios = jiný, cizí, jediný; česnek je alogamní lilie; alogamní, tj. cizoprašná – z alios = jiný, jediný, celý, kompletní + gamos, což je spojení samčí a samičí gamety; gameta je spermatická buňka; gymnos = nahota gymnastické funce fuckce)

à propos
smích je virtuos...
jeho hlas slyšíš
obraznost kam chce vane
svolávací znamení svolně zvací
souznění dvou (si) souzených
jediník bez těla
tělem ducha duha

NECESTY NIT NIC

necešta vykukuje
ze závěje děje
děku-ku-ku-kuji...
ze sněhové přikrývky
hvízdá zmrzlá sněhová kula
sněžnice si zula
sedla si do sedla
chopila se vesla
a už pluje
do sluje
jako stíny do té platonské
krápníkem vesluje
platonicky plutonicky
jako vždycky
když živly ožijí
je to nadzvukový let
zpět do laviny musí se kutálet
údů změt'
klubko nitěný

svít' měsíčku svít'
ať mi šije nit
eman je ukolébán emou
kolébají se oba
bez obav

v závěsné síti
z pavučin a nití
mají člun
čluněk vede nit
z ní vine se vlna teze
vlna za vlnou
nit nic

čluněk nit veze
z ní vine se vina teze
jak lavina se utrhne
cesta zceštná
via vrzlá
emana převez
ucho v ruce se zhuláká
na druhý břeh vize
vice versa
motous mutace
serpentýna leze bezem
za účelem cest do klína
čiště magických
jako návštěva kina
navíjí se cesta na podrážku
jako film na filmovou cívku
nečiště organické kinetiky
anorganický štopá dým
himlhergot ibrahým...

(Himl hergot = zkomolenina německých výrazů, jejichž spojení v překladu do češtiny znamená Pane Bože na nebesích... der Himmel = obloha + der Herr = pán)

přede se nit předem upředená
jmenuje se ZMĚNA
nadbíhá si zadem
masu sebe sama
sráží na zem
lavina něhy
zbrázdila ji rázem
orbou svornosti
až z toho znovu
obrazila... síla
uteklo jí oko
utekla útku
a omládla
vyrošla
a pec nám špadla
do světla

(Nit na velký pátek upředená přináší štěstí a chrání před nebezpečím. Z těchto vláken se šily noční košile fertálních žen zahleděných do dalek... a do nátělníků vojáků mobilizovaných do válek. Do nich se vetkávala tato nit, která měla přinášet bezpečí svým nositelům. Velkopáteční nitě zavěšené pod okap domova zajišťit měly, aby vešla obnova; zbraňovat měly, aby do něj uhodil blesk.)

posel lásky na poštel po sté tluče
v niti oheň vznítí
zapřede s ní hovor
hromosvodně svůdně
je to horor
nit modlí se ke klubku vleže i v kleče
posvátnou láskou mlče-
ní šije nit
kadlub pokladny kedlubny
přes ostří meče
do jinam si to řeže
nedá se to vylíčit
šije sebou šije
nejtenčí ze všech nití – cit...

á bé cé dé
hláskuje ema zaklíněná
slabikářem záře
kočka nit přede
kocour motá
pes počítá podle plota
od oka k oku nit vede
je vedle...

nit nic vláká vlákno do klubka
je to svár
špoj i konflikt... war

vřeteno vše
škrtá škrtí svazuje čará
platonicky plutonicky za/řve
čimčarára...
peřejemi veřeje
kde pámbu nechal díru znaku
zrození exploze

(„...tato hutná symbolika vyjadřuje akt svazování či očarování; latinské fascinum – kouzlo, uhrnutí; fascia – obinadlo, obvaz; fascis – svazek; fascikl, pořadač poradí pořadatel – objemný to sen... ten ta to pouta, vazba, spojnice; slovo religio znananá rovněž připoutání“ – Mircea Eliade)

eman tu není
schoval se v ní
jazyk na sedm západů zbráněný
bere to šupem
je to síla navazování nitě
na rumpál navijáku...

ema zde zbyla
dává se do díla
její básnická licence
vem kde vem
což slehla se pod emanem zem?
kdepak je? ... tady ledy...
probuzen!?

trať se ztratí...
trest' trestu zbude jen
další necestou
cesta je hnána
v klubku rudé nitě
barvoslepá brána lepá
po dechu lapaje
nechá nit nic
rozeznít
vizí ráje

„Obrazům provazu a vlákna se daří duševně ovlivnovat to, co později jasně vyslovila filosofie: že vše co existuje, je svou povahou vytvářeno, projektováno či tkáno z nejvyššího principu; že každá existence v čase proto předpokládá nějaké spojení či předivo.“ – Mirce Eliade

je to horizontu štruna
na ní nití skrumáž
zpravodajské nitě
globální info sítě
a luna je mandolína
brm brm
trsátka drn
číro na hlavě
bum bum bum
ohnivý kohout plaší smrt

a pravda má dlouhé nohy
kohout zakokrhá
noc se rozední
a utrhne si ucho jehla
na dnu ohnivé vodováhy
hladí prsty paprsky
svaté agapé

i sudičky u stavu
jsou z toho v jiném stavu
a už se nit cuká
cucká se proplétá trhá
už je na cucky
i zlatý kolovrat
přede se tu pře předem
had ermitáže
a vanička vylita i s dítětem

emu kliduhojná
emanovi přeje ze závěje
ať neteče mu jak jí z nosu...
černou vybílí nocu
emane
na sněhu něhu máš
jen co klubko rozmotáš
a vyjdeš ven z pouštevny
anděla potkáš

se kterým emina prababička
sypala emě sních na oční víčka
dívčina jako květ sněhem zapadany
ema osud
stydlivě sedí u přeslice
přede vlákno na knot
předem upálené svíce
eman diví se
její tenké rovné niti
k jejímu boku se vine
čelem vzad
had

super sněhukoule
balerína bílá
emina femina
eman dívá se na ni
hledá nit
nemůže ji najít
pod nohama se ztrácí
tratě obrat
transit infinit
klikatice
má se z toho posrat?
trmácí se nocí
nekonečná zatáčka
oble ohlé ohledání

prochází mu uchem znenadání
vstupu již nelze bránit
má totiž uši všude
už jde...

barví se rudě vznícené šediny
kůže a košť
eman připadá si jak kompost
či ghoulů dog
mňau...
vpřed se kymácí

na cestě jako doma
eman i ema
oni už jsou tací
utápí se v naraci
mají hlavu v oblacích
cit jimi se potácí
poletují kutálí se
jako tažní ptáci
á é í ó ú... jů a hele...
recituje jiskřička
ema předříkávačka
kozí kněžka
loutka floutka
vrzu drzu
ožehavě ožehlé že/zlo

vrrr – zlá to nit!

zhrzelá visí na niti
nítí se nitě nyní...

hašíš za halír
kouřící talír
vyhaslé lulky dým
nad bílou plání
jeví se jí rozmarným
usedá na kozlík kozel
kozlí kněžka kouzlí
ema s emanem
čelem sobě čelí
uletěl jim včelín
pod kamen/ným NEVÍM
vzdušnou stodolou
na što volů
što plus jedna voltů
vzdušné ušní elektřtiny
co v lalůčcích ušních
mají po dvou višních
a achich
smích
na lících
i v nich
sněhová přikrývka

jako bouře letní
sníh
náhle se letmý smích setmí
a...
znovu se rozední
znovu se smích rozezní
znovuzrození
zplozeni ohněm
knotem nitě
v zemi zení
opředené legendami
tele komunikační sítě
rybářů lidí nová vrata
nit čára děj mizení
v čarodějné kuchyni
deskriptivní geometrie
číní se v ní
děje habaděj
nit nic neříká
jen vine se dál v dál...
pře-divo
čára přes rozpočet
odečet
hořícího knotu nit
a dynamit

sníh odráží růžánků
ranní obloží
čarodějny plášť znenadání
na sánky eman položí
znebepaní ema roznoží
eman nit svine a u ní uloží
bude ji chránit
beze zbraní
špoj tkání je špontánní
změna je neschopná se změnit
naštvává masívní tání
špojení šponkou špánku
znebepaní emu roznoženou na ní
není nad ni
nit
odstřed' se a závitů nezávíd'
chyt' nit
nic víc

Závit, cievka s nitou; thread [niečo ako „stred“] akousi náhodou má toto slovo súvis so slovenským trdlo-m. Trdlo bolo súčasťou kolovrátku, vysúštružený kus dreva, na ktorom sa točila cievka s lanom. Trdlo je aj nástroj na výrobu (točenie) trdelníkov. Či už pôvod slova u oboch jazykov pochádza od slova tre – drevo, alebo driet' (ktoré má v Európe množstvo príbuzných slov od gréckeho terra – páliť, zem (získaná žiarením) alebo nemecké Durst – smäd) je v podstate jedno. Thread

a trdlo sú si pokrvní príbuzní. Na slove trdlo je zaujímavé aj to záverečné lo. A lo akosi v našom jazyku osciluje okolo palíc, nástrojov rešp. rúk. Nieto divu anglické log znamená gullatinu, haluz. Veslo, páčidlo, žezlo atd. sú teda kompozitá. Pravý význam slova trdlo (tre- d-lo) by teda bol úplne prozaický – drevopalica (čuduje sa niekto?) Tó d uprostred je 1. mutácia (lepšie sa to vyslovovalo s d) alebo 2. to znamená z, zo a má genetickú príbuznosť s nemeckým des rešp. francúzskym de, v tomto prípade by tre-d-lo znamenalo palica z drevo). Slovo lopata vnímam jednoducho ako kompozitum lo-pata inými slovami- drevonoha, rešp. palicanoha. Slovo pata pre označenie nohy vytlačila slovanská noha, s príchodom imigrantov z východu/severu v historickom období, ale slovo pata nezmizlo, samozrejme, ono sa len posunulo v hierarchii nižšie a dodnes označuje časť nohy. Z rovnakého základu sa po zmene p-f (zrejme s príchodom kultúry zvoncových pohárov do Európy) stalo anglické foot (poot).

VLESEPSEM

plul jsem lesem se psem
bez lodi a vesel
byl jsem šťasten a vesel
noc hluboká
v kolenou jablka
chechtá se ohryzek
z té proměny naplněné tichem
eman se k emě tiskne břichem
pralesa tělesem je sen
bacha
buď šticha
chytej bycha
psýcha vydýchla
je to klika
ema jemně kvíkla
přilepila se jak klikva
emanovi na ret
eman si rapnul
když tu
bim ho do šiřinky
modrý odstín šminky
začal barevnit
zahlédl hada
lezoucí nit
nit nic

jak navléká si jehlu
souká se sem sen
štěkot z dálky broukání
zásahových sirén
žal nad oslavou
členitý terén
bilo nastolilo klid
stolní víno a skořice vůni
mají bílou nit mít
žabky zamrzlé v tůni
v říši ledu nyní trůní
navlečené na bílé šňůry
ema s emanem v sněhové peřině
od sebe se neliší
a v sobě už vůbec
číhají na lišku
v trezoru zero
sbírají zkušenosti nicoty
bílé jako pře/zírané nic
tiché sněhové mše
bílé jako vše

KISMET KISS LED

ema koulí po sněhu něhu
huňatě jak dým z loňské natě
dělá cukrbliky v lehu
eman na ni zkouší všelijaké triky
hraje si na ledového muže
snaží se jí namluvit
že už dál nemůže
že ubytuje se ve žlábků žabího ledu

v lednu ema flambuje ledového muže
motorika nemotorného ledovce
má špičku
ema tam háže šipku
okamžitě dá emanovi pusu jednu
jarní láska natáhla se až k lednu
led taví se a odtéká ke dnu

plamínky v očích se máčí
emina křídla rozletí se svižně
švihnou do ramena švihlého emana
láska je boží mana
zve do líhně ohně
eman líně přilehne
požár se zvedne
,pk pk pk‘

ema si ohnivé vody přihne
a ihned jihne
vibrace lásky se v závěji líhne
cililink okoření zvukovod

ema bujaře jak na jaře šumí
vnitřní hlas se rozezvučí
bory zahučí
zohniví se ledu hory
rozšíří se obzory
oheň se rozšíří
síra rozšíří
jako na jaře
jũũũũũũũũ
a hele
budiž léto
a je to...
chladu veto
požehnané léto neztrácej ze zřetele
bez láskyplnosti kráčí vše do prdele
ani nádherně měkké
vatové růžánkové zimní ráno
nevidí si v oku ráhno
v oku přibližného sblížení
vidí štinu šplínu zimu
ema podobá se kotelnímu komínu
nehraje dominu

je hořící dýmkou z žalu nad oslavou
z horoucí hoře nad oslavou
kotouče mlhy dýmu
svůj k svýmu
ema nebude dál zevlovat
na jedoucí vlak
eman sebou táhne česneku žebříňák
takže tak
ema pošle emanovi maralanového džina
kdeže je ráhno a kde šтина?
učí se zapomínat
pomíjet a vyvíjet
duše trampolína
mandolína
mandle zvedne
je to hnedle
vedle sebe ema
eman vedle sebe
zima špadla do klína
jatelina je bílá peřina
příčina činná
je jim to všechno fuck...
říkají tomu punk

agent advent tmí
fuck zima
je v pokoji koiné kojné

s emou bydlí ve stromě
kosmický strom storm
dům transform
ohnivý ohon
foton proton neutron
když tu v tom
přišel vítr severní
zimní uhlířské víře věrný

VÍTR PŘIŠEL SEVERNÍ

vítr přišel severní
jedním foukem strhl
eminu roušku bederní
tělo se jí prohnulo jak luk
eman neprodleně na ni vrk
emina něha je vzpruhou
chová se jako malý kluk
holubička holčička jako prut
předem samodruhou
ale nikoli jako
nýbrž sku/tečně
nikomu ani muk
jak pička špička slunce
na severní točně
kde je porád listopád
proč ne...

severní proudění
emanace mají těla proutěný
ema stočila se v košíku
jako kotě vrní
na podušce z barevného lupení
fučák lištuje si v listopádu
a libuje si v polétavých listech
v šumech a svištěch

piskotu na prstech
piškotu v srstech
mezi prsty proplétá se létavice
nepotřebují rukavice
ani nohavice
ani boha více
oni jsou bohy
bosí a s rohy
lunárního srpů
ve vlasech chrpů
úsměvy chrpů
pláč ptá se rubu
je ema dítě woodo?

ema je dítě vodo/vodní
ema patří ohni
ema je dítě země-vzduch
ema patří svítiplynu svatému
dýmu
ducha
šimrá emana v uchu předtucha
ema má kdekerou poruchu
s emanem křepčí ejchuchu
oslavují spolu živly
na klíně židle jediné dlí
bublinkama se namydlí
podzimem se za/barví

zakuleni do společné kukly
vykuklí se a vygúglí
efekt motýlího křídla
eman bere emu pod křídlem
a mávnou...

rovnou jo tady rovnou
hic sunt et leones
odjakživa next
až dodnes
jsou z nich nukleony
ema má mávátka vlnobití
vlní se tóny
eman má emu
ó ovoniny
nyní i předtím i potom
proton a neutron

poslánek úsměv vykoulil
krásný večer s pravou černou tmou
nešpočtem třpytek
ostrých jak srp luny před novem
sbohem

jak je zřejmé
eman zpochybňuje zřené
emě je to jasné

zase žasne
a opět
agapé jim šlape
toto není dýmka
to je porodnice smyšlenek
nekonečných smyček a kliček
tak to na tomto krásném
k obrazu je
zdá se obrázet
však on se rozhoří
i v světový požár

ema již na kryštalu přiletěla
s emanem se vítá jako střela
z dvou jedno a z jednoho dvě těla
halí se do šera
stře tmu z čela
a úsvit je vítá
štiny ve sněhu a těla ta tam
budiž vítán rozbřesk jitra
eman s emou
odešli do zítřka
in vitra pochodeň
nový den probuzen
kovy lítají z novy
závěs tyrkysový
osnovy obnovy

holubník vyletěl z holubice
v letu špící sovy
ema má oči snový
a emanovi poví
„jen tancuj a sni
je noc a my v ní“

oranžová dýnina
dýmina
do duhovky klová
rozhořela se rudá hříva
vlna z rovna vlna z křiva
vlní se vlny tóny tónu
skřivanů polních
ema s emanem sedí na divanu

emoce se vrací
pozpátku jako raci
diví se dýňové divinaci divé
dvojitě ee trojjediné
emo ema eman jurodiví

vrazí se v dýni záchvat smací
a schovali se v klobouku
krásně sychravého dne
který se klenul v oblouku
krovek cool brouků

brrr... brouk emo
broukl eman na brusku
slunečního paprsku
broukali si emani broukali
broučíma očima koukali
rozslunilo se povětrí
úsměvy den nešetří
broukali si emanové
přicházejí noví dnové
sjíždí sem ze sjezdovky
parkují uprostřed rohovky
bručí vrtulníkové krovky
útulně otáčí se oční duhovky
kolem krovek
v hlavě brouků
v já/mě
v dá/mě dýně dříme
v jejím klobouku
černo bílém košťatém
na něm řada podivných antén
vyrazilil do atén
tandem tamten
ema je ta tam
na cestě do jinam
a eman ten tam
na nočním nebi živý štroužek
vydává se za měsíc

ema s emanem mají přes oči černý proužek
sledují stříbrotřpytný lunární česnek
za/oblující se kroužek
lesknoucí se zamrzlé louže
po zrcadlové ploše klouže
chodidlo i zrak
kukadla na emana ema kladla
a emanuel na ni tykadla
mezi nocí a dnem
zázrak
mezi emou a emanem
zázrak
svištivo fičivo výskavo
a v háru vískavo...
zázrak

napadlo jich habaděj
bělounkých čechránků sněhu
a další balík bláznivých nápadů
sluníčko fluslo pár prsků
a omotalo si je světelnou nití
kolem prstu
vrkú a veselo
mrazivě až žahavo

vánoce jsou svátky klidu
dělíme se o svou bídu

eman sáňky dlátem
vysochal pro emu ze sněhu
a už si to sviští blátem
kolem česnekového totemu
eman po očku
pozoruje tančící eminu kočku
nahou jak sněhovou vločku
lyže líže skluznici
sviští studnicí
ema sofie tichá
jako afrodity pěna
bílou přistýlkou
cítí se neproštopena
eman tento den
chápe emu jako pochodeň
bere emu v ústa
ema uchopuje peň
budiž pochválen tento sen
podpaluje dýmku míru
hula hula
ema se pohnula
ema má nové šaty
na emana sletěl císařův nový oblek
jak blesk z oblak
ohnivý ocas přeřeje
vyráží veřeje
dým zdejchne se

ještě níž kde mapa je územím
z emina žároviště na gauči
emanovi haraší
světový požár je z toho v rauši
oheň s těly emy a emana smýká
jak se sáněmi sna sněhová pokrývka
gauč se z toho zajíká
k emanově potěše
oheň je nejen v suterénu
oheň je i na střеше
ledy pukly
mráz si se omrzl
vzňal
a zmizel
zní hromový hlas z hořícího keře
vítej v nové éře

dužina druží nás
v očích jas
vzňal a zmizel
prošť dober i zel
tkaniva uzal
rozetnut je rmut
runou rumu fuzz
mythus floridus

ema nepotopitelná
nepochopitelná
šelma něha
kdeže loňské sněhy
za sněhama eman šupina
pokrývač rytec zima
v nitru meluzína
hřejouhátá

loňské sněhy sedy lehy
koušou emu rybí blehy
za nehty emanovu kůži
zvedá ke rtům trnů stinking růži
esence s existencí
v jedno se zúží
dva úzy
popuští uzdy
fantasmagorii glorii
prasíly
uzdičku popuští
barev se dopuští
vesmírné prasíly
matičky pravíly
mocnější krásy chvíli
než praví-li
zloštné manýry
masky valkýry

zoštra škrobené kanýry
raději vypouští ema kanáry
hoří jak piliny
plane hučák jazyků s emanem
na ostrově hula hula
nelíže cizí anály
se slibů závanem
je hořícím plamenem
s emanem amenem

člověk versus mech?

(Padla také teorie, že složitější organismy musejí mít zároveň víc genů. Kompletní lidský genom se podařilo popsat v roce 2003 a do té doby se odhadovalo, že jsme nositeli 100 tisíc genů. Ve skutečnosti jich máme pouze 19–20 tisíc a tato hodnota bledne i ve srovnání s mnoha jednoduchými druhy.)

geniálnější je měch
koukám kde pelech
ema je hebká jak mech
zrnění
rozezvučí virbl vibrace
je to legrace?
je to pech?
schovat mou hlavu smí jen mech
kde hezky medově sní ema

anabasis vstupu
topor šporu
nahoru a dolu
trup v trupu
kde dva v jedno
symbol světobol
tundeball úúú/kázal
dítka na vodítka
anabázi vstupu
trupu v trup
nezůstane suchý
ani chlup
muzejní zení znamení
zkamení v interaktivním obraze
chce to jen čas
jak vlas si vát
kam zlíbí se lbi a duchu
ejchuchu serpentýna
fajka jako žádná jiná
šišinka
oheň v prášku velikosti hrášku
amygdala tomu dala
na frak
na lžičku lži
tomu taky
císařovy nové šaty
nit nic

rozpaky... není cesta zpátky?
tomu víc
a na menševika nezbylo nic
než odsun do černovic

NOE, NOEMA A EMA

NOEMA je na oběd orientující se emoce, ema je subjektu s/ trá/vnik, předmětný smysl koncepce, tzv. objektivní korelát prožitku, derivát indukce. Dle Husserla ambiguita jen podtrhuje fakt, že autentický člověk jednak myslí, jednak jedná. „Ne-existující“ slovo „druhák“ je pak vyloučenou třetí, kde ve jménu NOEMA emo je Noemovou archou na vodě bez hranic. Noema značí předmět pozornosti, noesis pak je aktem jména. Noesí je cesta k cíli a cílem je noema. Samonezřejmě imaginární. EMA je poetickofilosofická medová špekulace o smyslové hranici mezi noesis a noema. Poéma.

ema?

... yes?

emo med pojez...

ema je duktem medu
včelín v hlavě
pláštvi míchá med hravě
a hlavně –
ema bez trička
je jednička
miss mystička
zářivý pažit luční
září jako obloha
aloha vloha

noha mapa
sbohem za rohem
honem honey
hlava mapa

Lidem jako Charles Darwin, Albert Einstein či Leonardo da Vinci byl společný zvláštní způsob vytváření poznámek na plochách papíru. Poznámky byly spojeny šípkami a symboly. Tak se zrodila teorie myšlenkových map, která využívá práce s pojmy a obrazy k propojení různých center v mozku, což usnadňuje pochopení a zapamatování si. Kreslit myšlenkovou mapu je snadné. Pomáhá vidět věci v souvislostech, nebo nacházet nové nápady.

jujuj hezký je pouštět si starý desky
hezky popraskaný fresky
ema pře/prala 'třeskyplesky'
ve třpytivém potůčku
kapičky se jí leskly
z očí tekly štesky
ale už je to dobrý
rozvíjení významu
a význam (v) kotextu
medem modu

křehkoš ohně bez kouře
kuře krákoře

klepe se na dvoře
klove na dveře
ema jako ptáče pláče
doma v komoře
že eman za rohem
dává jí sbohem
ale tak to není
znenadání je u ní
epistémé zdvořile za/klepe
emě na podsvětní branku
kam nedosáhnou ani
prodloužené prsty ministerstva nitra
sune se k ní podoben je tanku
nad ní se naklání
neuvěřitelné je skutkem
emo žena výheň
píseň růže
ema je prima košť
růže v maliní nyní
mezi prsty uniká mizí
jsoucnošť štoudnošť soudnošť
mezi prsty mizí prs/TY
koruna trnová uprostřed malin
uprosí střed
teď hned naposled
naposled poprvé
slovosled linky výjimky

headline
therapy sine
emě to v hlavě tiká
může za to noetika
medem na ni cáká
cáklá etika
bouře břicha utichá
mušlí v uchu protéká
eman naslouchá
co ema nevinně
v rouchu evině
šeptá
a na nic se už neptá
oba cítí sílu síry medvědí
slunce copatý
na česnek paprsky střílí
když ho eman špásá
vykrmuje ho krása
jež není passé
„chce to síru... voňavej desert...“
opojná vejce kvetoucího medvěda
eman není pastor ani pasák
ani ema není ovce
kráčí ruku v ruce
svorně do kopce
až do konce
cette histoire

appartient au passé futuriste
slunce se na ně směje
česneku políčko světlem poleje
aniž sází aniž pleje
zvesela plení
tu lávu love
žhavé jak pompeje
eman s emou se poměje
love invazivního plevete
well...
dobře
jim
tak...

vedro jako v řiti
ašpoň že kvete kvítí
kolísá tlak
chvíli tak
chvíli onak
lehnu si do stínu
pod modrou květinu
ahoj nebe
vidíš vidíš
kam to vede

*(Žpůsob jakým přistupujeme k jevům zásadním způsobem
ovlivňuje jejich podobu. Noema, tj. vjem, projektivně od-*

povídá způsobu poznávání, resp. prožívání, tj. noesis. Tato interakce se nazývá noeticko-noematická korelace.)

teď to chce ještě lulku
s tou se dá vydržet i dedukce
třesky plesky že ta dýmka není ona
eman má na to jiný světový názor
kouká na modrý květinový dozor
a probudí se vedle emy
asi se zasníl
ve znamení změny
chvíli tak
ona onak na omak
lehne si na znak
a nic se dál děje
ema sluncem zlitá
úplý osvit vítá
šťává se košíkem bylinek
macerátem z květů kvetoucího
medvěda česneka
očistným potem je zlitá
vitalita je ulítlá
vejce opilá
eman opět s emou
rozbřesk vítá
krásné poslunovratové ránko
pojištné lanko

tramtadadá tralala juchuchů
jupijou tanyny dříve i nyní
světelného paprsku lanko
padají do peřiny vteřiny
šupem tkání šupiny
a v hlavě piliny viny
hučí jak piliňák
emouš je dilina
pro štěstí noční šupina
špadla emě do klína
hořkosladká
v míse pění
musí to vyřešit
milovat a současně nehřešit
bylina
umění
dál v nicotě dále nic není
jen písni mísení
ani ema eman ani
nejsou popu ikony
mají divný sklony
mají dlaň v dlani
a jen tak na hraní
rozhraní

zvonky luční
v hlavě jim zvoní

to jsou celí oni
voní jak v úkole
ti kloni
k sobě se skloní
rollují choboty jako sloni
úsmev milolící perfektní
energie proudů
hořlavých troudů
vlhkých mechů a oudů
plyšavohuňatý mičurin by mohl se
učit se učit se učit mohl
jak se roubovat
selanka jak pomnožit nohy
o třech klasech na jediném štvolu
to ať vykládá jinýmu volu
jakýho má ema sklona ke křížení
kříšení kříčení křížaly křivule křížovatky...
ema vzor vzdoru oděru úderu
v éteru...
mihotá se nahoru dolů
chvěje se jako rossbyho vlna
sudička u stavu
v jiném stavu
od mžiku kdy přistál
světelný křišťál
zasálal a vzplál
čiště léčivě živě

až nával žen dělal kravál
sem všedobro a zdraví závan
plá a plá
v dál...
kam se zavane savaně
v hlavě i jinde kvinde
v korytě pod rokytnou
vůně vzlyknou
skrže hymen
rodíme se i hynem
amen

EMO AMOK!

*„Kadence a zvuky se rodí se slabikami... vášně zdobí hlas jejich
třpytem; verše, zpěv a slovo tak mají společný původ.“ (J. J.
Rousseau – Esej o původu jazyků)*

á é í ó – – –

ema má v maštali slabiky
na emana v míse dělá cukrbliky
ema má slabiny
umazané od hlíny
slabiny slabikáře
ema v roli minervy
emanovi drnká na nervy
ema miss klitoris
gloria in exelcis
tato ema je poema
oltář zářnosti
až do morku kości
od pat do hlavy pozdravy
to chápe i eman
v podobě totema
je mu to jasný
svět je krásný

někdy...

plný něhy zoštra hopla
a už plá plamenně mene
ale dítě... co to dítě?!
ucedil cedník
zde v kryptě skrytě culí se
k emě tulí se
prstíček si ohřál
pookřál
luskl prsty
a tak dál
plodiny díl v emě ožil
eman se ošil
pravým uchem jehly
se prostrčil
divže z toho neohluchl
hihi chacha chuchu
v uchu duch průduchu
eman i ema
oživlé jsou figurky z betléma
ze stejného těsta oba
pečou tam chleba
ohněm si to hasí
jsou už zkrátka tací
v emanaci emana a emy
v exaltaci kvásky lásky
a z ničeho nic něco
třesklo v tříšlo vesmíru

plamenomet emo
v hlavě začalo mu rašit
zbláznil se morek
nemůže se netrefit amorek
vystřelí šíp
do it!

*„Příroda nám diktuje hlasové tóny, výkřiky a nářky. Tyto jsou nejstarší nalezená slova... Zpočátku se hovořilo pouze básnic-
ky.“ (J. J. Rousseau – Esej o původu jazyků)*

volky nevolky
žádný okolky
vlastnosti zde
popuštěna uzda
to se musí uznat
kognitivní funkce
kolektivní fuckce

až moudrošť mourovatí
a žasne
až blbošť hasne
jak mour jásné
černou sazí do komína
agapé agapé
úžasné

šlape...
cvrlikají si ptáci
o tom potom po drátě
u tratě ema se dopálila
že eman zhasnul
vzplála škála pocitů
ty vole štvole
koukej obrazit
než na/tě
(se) utrhnu
eman procitnul
a hned že snáze ucho jehly lanem projde
než lanovka eminým uchem
a nic už nemůže ji zarazit
to už eman dobře chápe
a již se na ni sápe
brebentí si spolu
nahoru a dolů
deváté přes páté
lítá jako jojo
jo ho ho... jho?
selanka navijáku a lanka
téže šablony jako vloni
téže teze tenze
tkavá tkanina tmy
nit nic

tak dlouho se chodí s maskou k výčpu
až rozpor jho pohltí
poťouchlé je ucho masky
boltec serve hadovi z hlavy

snad ještě snáž
než průvan uchem jehly se provleče
do kopce už voda teče
z krásy ucho ohluchne

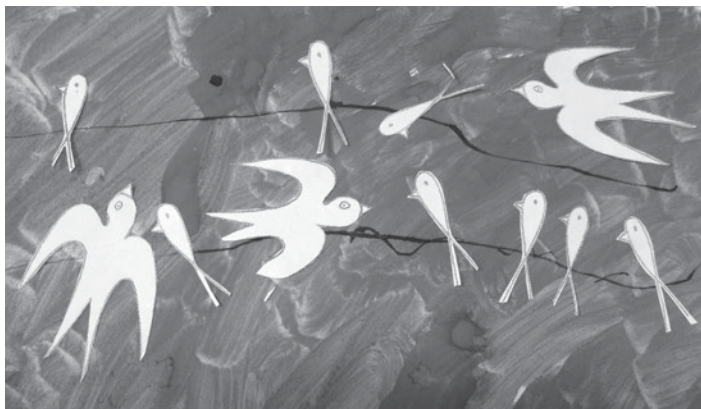
ema oděná je špoře
to je dobře
rozeštoupí se jak rudé moře
? komu co do sloučených uhlíků
ve chlívku kategorie
v maštali šteláři slabikáři záři
ba i v žaláři
je to hudba
která je bere
za srdce i sršť
chršť...
to tam

koloidní špirála vnitřního ucha
a gramodeska jehlu zalehla
ema ani brvou nehla
zem se pod ní slehla

vstoupila do ohně ochotně
potichu a potmě
pokorně
koloidní špirála ucha necešty
prošla velbloudem
přes hrby velbloudí až do moudí

VLAŠTOVKA

eman posílá emě papírovou vlaštovku
do průmysku pod bedlí
že i jediná jaro udělá
avšak ona se proměnila na draka
inu podzim
to je na draka
ema v podobě sněhuláka
emana neláká
musí se okřiknout
a tak se sebenekriticky zhuláká
au au au...
kdeže jaro
už i léto vyhořelo
a podzim vyvrkl si podpatek
eman dá za jaro do ohně ruku
pokouše oplately
vrkú vrkú...
pře/podstatnění
však ono se to změní
jaro je pryč
ale zase přijde
a zimě dá kvinde
jindy a jinde

ema jarem rozjařená
copy si rozpuští
a s emanem se špuští
snad se jim to jen zdálo
ale už se stalo
v úžlabině pod bedlí
oba zbledli
dálka zmizela
tak živý to byl sen
sen není žádná jinovatka
nýbrž zcela jiná látka
kosa přišla zkrátka
elááá hop... šalalala šalotka
nebyla to žádná bouda
byl to pes a rodná hrouda

eman dýchá do ticha
dotýká se emina břicha
žádná naděje není lichá
nikdy...
kompetence neuvěřitelného propletence
já-ty ciráty soutězký
vržení na povrch opovržení
světlem podvrhu
MY-VY-ONI
vržení

*Rohy složíme podle středové linie
Ohybů pár a křídla z papíru jsou
Škrtnutí sirky a plamínek ožije
Pak je jen necháme vzduchem plout a chytat paprsky slunce*

*Pálíme vlaštovky, když přijde čas, tak hod' tu svou
Ať střemhlav padá vstříc všem touhám, všem závratím, než dohoří
Do rukou aktovky a proti pěti oslabení dvou
Pro jedny starost a pro druhé vysvobození*

*Rohy složíme podle středové linie
Ve vzpomínkách se vracíme zpět
Leť jako tehdy, papírová noštalgie
Chceme se vrátit do dětských let a chytat paprsky slunce
(Vojtěch Šilhán, Tomáš Prokop – Exil 51 - Pálíme vlaštovky)*

emánku jelimánku
emu to zamrzelo
až skoro zamrzla
hoří i když nehovoří
do dětského světa
svoje údy noří
její každá věta
její vnitřní světla
svítí emanovi na cestu
aby se nešpletla
čelíc protestu necesty
ema je upřímná jak zima
co teď?!

ema je eman
jedno tělo jeden duch
the buch
ema vidí přes zeď
zbytečnou šed'
co špiní duše strachem
ema háže hrachem
na zeď
na vlaštovku usmívá se
štmívá se
emánku... vše je stejné
emanace se nemění
emo je věrné
emo je umění

pro špřízněné duše
před poruchou
po poruše
jsou jedno všechno
léto je v prdeli
a tak to tak nech no
vlaštovky cvičí techno
můj milý příteli
city nevidět
city cítit
nelze je hníst
nelze je chytit
špadl do koše
výkřik rozkoše
emánku jelimánku
živý chvějivý vánku
ema i nadále
je s emanem v sále
nekonečnem emo tančí
divoce světem jančí
a jsou
jsou za-jedno
a to je všechno
vše je všech... no
macatý
dno
sed – leh no

vzdech
stehno
vyrytý ve zdech
pouze hmatem citelný
přehmat
šach mat
nee
jak má být je
prs na rtu je
psssst....
to je beat
tu je ret
rap!
srdce kulomet
lebka a hnát
pět cigaret
to je celá ema
co tě nemá
nejhlučnější když je nemá

EMO EMA EMAN AMEN

v cuku letu
bzuky včel
ránem se táhnou
uzly zel
v dešti oči třestí
po dešti mraky se nahnou
nad mlhu dvouhlavé karty
rty vykřikly vykřičník
gen odhodlání v dlani

žabí totem
zlil se potem
a štěstím
žádná o tem
lunární zvíře je životem
v dobré víře
čeká na rytíře u vikýře
volume vůle lumen pupen
bzzz... blitzkrieg

blesková vůně akátů po ránu
je pořád ještě včera
táž důvěra a podpora
toho odpora
dobrá milá potvora

hora zvíře luny
hledí do vikýře
v dobré víře
pozřen zřením
hrůzošťastným probuzením

světelný kořen plující hořící
zastrčen v oři
hluboko v moři vnořen
bolestí libou bořen
láskou ješt hořen
parfémem tchořím
dobře namořen hořem
tchoře nahoře
bobřík mlčenlivosti zvěsti
uhořel netrpělivostí

pochodem zmožen
v černé hoře
odhozen
zen žen zel že/zlo žízeň
bzukot včel na uzel
ránem se táhne
bububu buzení
zení
střecha bezmezna
ochuzná o ochlupení

v oloupeném pupenu
lupe lupení
přišlo s bouří rozednění
zeď není
astrální překážkou

moudří ptáci nedávají vše
zadarmo nadarmo
hlasitě křičí ve čtyři patnáct
nutno tělem zatřást a vstát
uvnitř rozednít
rozeznít se s ptáky
v tkáni fluxu flusu
na ubrusu lux luxusu
v textilií pod postelí
v úteku utkvění
rozechvění
na štrmé stráni
nitě
dokud se neutrhne
ucho hada

můra múza
ametystová drúza
hoří nachem
vzlíná s prachem
roste s hrachem

uzda je jí krátká
dokořán jsou vrátka
zkratka
ataka slov
houkání sov
ve tmě si hov
brzy bude nov
bude slunovrat
trefovat se do vrat
jak ucho do nitě

přes kolovrat
olovo vrat
svůj proslov zkrat
pomůže ti kat
z kaťat
malý sten ve stanu
ze všech stran
pln černých vran
křišťových ran
dromce dromedára
andromedára sousta
a špoušty dalších falší
svačivších
hřích na hrachu

na dalších svačistích ve svahu
česnek příští lepším příštím
čin čiší
blahoslavení tiší
lepší příští prýští
prašů pažitů svažitých
soudruhu marxčenkovi
na cestu martanku
skautku skutku všem
na cestu necestu
prodanou nevěstu
česnekovou kněžku nevěstku
cetku štesku štezku
žežuličku
amolety na další necesty
vina maliny
stíny dobra viny

linou se atomy kaliny
palačinky od čičinky
v medu cítit maliny
dnes točili točili
až stočili med
byl trochu vytočený
nevtíral se hned
v něm prst namočený
medový líbánec kápl

emě na bradu
a z brady čím dál níž
došla pro radu
jak rozlepit zip vyplout
vzplát vypnout
jak zlata plát

již sbíhají se opět sliny
je to vina hlíny?
zaplál oheň naděje
zip rozepne se bez viny
ema má med
ema má mladý maso
odívá se šprávně na stráně
ema má laso
ema je eva
ave agáve
ema má emana
pelyněk úplněk
matrice emu straší
ema na matraci
med má za monštranci

ema má med
eman má mod
ema je miss transmise
nebude-li libá

jako pachole
nevejde v království
nešpoutané olé
vůl a volovina
med
sklovina
přičící se přičina
gloria femina
příčestí příští prýští
allium filia omnia
odpuštěna je vina
jako pachole libá
požehnaná ema emanace
misijní úkol se na ni vrhá
ve stráni ema emana libá

pod nánosem větví
miss místa
mise míza nikdy netlí
ema má emoce
eman je schíza
ema s emanem
mají pachu pachut'
ve špraši hřeší

ema má jméno
ema má emblém

ema má problém
eman má emu
ema má emanaci
kill bikiny v květináči
i řekl emě jemně
– dostačí...
jsi v sítnici
jsi v jináči
posvačit česnek stačí
svižně problému se vyhne
na česnekovém svačísti
příčeští na cestu příčeští
lepšího příští
v přístřeší
tělo k tělu tíhne
v záhumenku líhně
ať lepší příští čpí
ema múza říká mužně
mízní písne úzu uzlu
zdvihne vlídně

z jiného úhlu ovšem eman proniká
cvalem do nikam
ema má úhloměr
ema je ještěrka eserka
esere neser jak sssr!
ema je moje

zase sama doma
ema je emo
ema je helena
pije pivo řezaný
podřezaný
na milost vzaný

táto... ema bafá seno
ema je mimo
ema je mimino
ema je emo
ema má nemoc
však ne moc
ema je šelma
veliký oči
kulí bělma
ema baští eminema
ema posílá nautila do týla

ema je femina
v bikini kill chodí do kina
ema je nášlapná mina
výbušninu pak na bláznově lodi
ona porodí
ema má maso které se mele
to je celé
ema má česnekové želé

eman dělá že je celer
řeže sebou řeč
do postele
říže různé přízně
ticho jako na koštěle
pozře ema emana cele
jako pirožek

eman pro změnu
prozřel a špolknul emu
a hned je po problému
koniec a tečka
smrt malého křečka
emanuel ještě zbyl
však s panenkou se pěkně zlil
dali si opia z máku
mají všecko na háku
i křečka v křeči
když tu hák ožil
a eman – ten had
znenadání ožil
a do emy se vložil

ema má med maso laso
ema je eva
ema má... emana
ema je MAD

zhurta ji osouložil
to si ale nezasloužil
soužil se ve své louži
zmrtvýchvstání k nasrání
když tu znenadání
eman opět k emě se naklání
eman je emy dromaius
pštros má evu
ema má na stráni louku
eman v/ní/má hloubku
posečená posvlečená
má pažit evoluční
na palouku

vedle v řece
támhle přece
pere ema v omu
ema má ovulaci
poslouchá ovo na slovo
voní ovocem
za uchem
tře se lopuchem
jedním nádechem
říčku přebrodí
dech stále zadržen
na břehu porodí

ve své louži se had
loučí s loutkou sloučení
ema je fatima
ema je enigma
ema je zebra
ema je kotva
ema je sluj

vypluj!
mám propocené tílko
raduji se z vodovodu
kaťuše na břehu
nejvzácnější ze všech dlát a dat
děkuji naštokrát
za něhu
za vymýtací salve salvu
radošť emovi ema učinila
radují se i kaťata ta
pod nimi látka kata
achillova pata
v luně jako v novu
trn v patě
už netrefí domů
eman je tím pádem bez problému
zhurta přikurtuje sebe do kouta
kaluže rybího oka proroka
tekoucího potoka

do stejného nebe modře
zvedají se mlžné kouře
dvakrát nevzlétne
než lano do ucha vejde
vedle bude ema hnedle

cesta kročeje vede dál lesním úbočím
obloukem obočí
na emana ema se otočí
ráda je že není sama
a eman sám je rád
že není sám sám
ani stráň není sama
ten svah je příkrý
tělem tělo přikrývá
ten co se naklání
jsem to snad já?
ema má emana
eman má změnu
stráň má emanaci emy
ema má naraci hluboké studny
ema život bludný

ema solí salát
začíná sálat
eman touží její oheň sfárat
ema má maso

ema má slabikář
ema stále sebou mele
to je celé
ema má mísu
mele a mísí
solí salát sama
sype sůl na emana
eman sípá
požehnaná strava

ema z cešty mele
ulehne na trávník
jako do postele
eman má svaly
ema má čáry
hupsnou do oblak
to je celé
a pak
eman má solničku
ema má emana na tričku
ema solí málo
eman však přikládá
do ohně slabikář
červená se line zář
eman s emou v terénu
šacha a mata tratě potrata
ema mete solí

ema to osolí
ema jezdí na skejtu
a píše obrazy
oba se srazí a obrazí
na stráni štrmí nazí a živí
jako kytká
vrací čichu odvahy
a subjektu v každém vztahu rozvahu
prapodivná je to double kytká
výhrada či hradba vůči ní plytká
rozčísne hravě pěnu dní
kdo pije rosu nežízní
je to jas největšího lesku
zasahuje rychlostí blesku
dnem i nocí česnek chválen
a m e n

EMO MOD

(emoce kolem Emy)

motto

„modlím se mýdlem“ (Yveta Shanfeldová)

Slabikáře stále plné mletého masa... Proč jsou slabikáře plné mletého masa a proč jsou čtenářské dovednosti dětí tak mizerné? Původ můžeme hledat už na prvních stránkách některých slabikářů, které hýbou světem našich dětí, budoucích lékařů, diplomatů, architektů, učitelů... Jaké téma by vlastně měl slabikář otevírat? Je důležitý příběh? Nebo je to jedno? Je to zkrátka slabikář, a tak se z něj má slabikovat, a ne v něm za slovy hledat nějaký smysl. Má být klíčovým sdělením pro šestileté děti snad mísa slaneého mletého masa? (Markéta Breníková)

Ema má emisi na míse. MONÁDY MODŮ FOREVER. Dnes fungujeme v autopoietickém systému slabik, který staví především na vzájemné komunikaci, ale ta už je tak propletená, že je z toho popletená nejedna (i nejeden) neví co je za den, kolikátého kolik, Eman je kolík, Ema dolík... Je potřeba ji nějakým způsobem zjednodušit, když je „je“ jedním tělem? Synkreze modalit nastává, kdykoliv je vnímána kompaktní skutečnost více smysly zároveň, tedy paralelně, nikoli rovnocenně. Synkreze je podmínkou všech slušných náboženských systémů. Moderátoři nemeškali a hnedle přílipnou etiketu -is-

mus. Emosynkretismus je filosofický pojem označující
šplývání či skládání náboženských a kulturních prvků
různých národních či náboženských tradic v jeden
celek. Někdy přitom jsou vytvářena božstva nová. Vždy
jsou JAKO ta stará, jen nově překabátěná – Kabanová
Katuše či Venuše v kožiše, Žížka bratr Ježíška. *Ve věcech
je míra.* Slovo rebus znamená věc. Rébus považujeme za
hádanku, hru, skládačku, kde si puzzle nevidí na špičku
vlastního utajení ponořeného ledovce vyvlaštněného
z obce obecné vlastnosti, kde kdo je definováno čím,
tedy esencí kterou jsme přejmenovali na vlastnost. *Tak to
je pěkná novinka...*, *zde dokonce čtu, že deprese je hormonál-
ní porucha... proč ne; už zbývá jen vědět jak hormon zbavit
ruchu a tím vykulačit poruchu...* je jasné, že smrt je jedním
řešením... jestlipak se to dá ovlivnit i řečením?

Humus humanity, zpravodajský triky, fíky pohlaví i hla-
va oblečena vavřínovými listy, blaf to jistí, cukr a bič.
Křič!

Ema musí .

Eman umí .

já ji přefikne
já mele
já pije
já má

*já pálí
já láme
emo...
ane?!*

(EMO – zkratka výrazu „emoce“, z anglického „emotions“, což je americký slangový výraz označující subkulturu, která je definována punkově orientovanou módou a emo hudební stylem akcentujícím mladickou přecitlivělost.)

Necestou se cesta stane, je to tak šprávné, Ema je pláně
na vinici páně, nechť se stane, není to dýmka, je to Ema.
Ema má kód, Ema má slabikář, Ema má kolt a dekolt,
Ema má svatozář a líbeznou tvář.

*ema má valér
eman má malér
voní solí
myje ruce emy
ema má malér*

Ema schovává se za babykou, Eman pádí za (je/jí)
slabikou. Ve skalní špáře se s Eminým slabikářem páří,
motýl Emanuel se s Emou nepáře, poletuje u Metuje.
Láska se neptá. U Metuje rajtuje recituje rapuje, Eman
Ema rajcuje, ráj je zde štle. Na sesli se sešli, Ema to umí,

s Emanem se zduní, Ema má misi, Ema nese mísu, seno máme, ó my se máme, sesedneme se v jedno, vymlácené seno adonai. Eman radostí skáče panáka, žena píseň ko/ňadra, dolem do hor, tam je kos. Partyzánský chodníček chic má, Eman Emu cizmá, Ema má doma pec, Eman padá jí na plec, Emě je hic... sunt leones, zdvižený palec, ještě dnes... budeš se mnou v ráji, chleba se láme, Ema se tomu chláme, co naděláme, nebudeme-li jako děti, nevyhrajeme Canabis cup. Na patro se lepí lepá Ema, jako mísa sava, to se někdy stává, Ema má mísu, Ema má slabikář... Ema se vrací. Eman sedí na kavalci, ema na míse, je to romance, demonstrace tance svatého Víta Vitamína, Eman zase sám doma a Ema vznělivá jak nášlapná mina. Padá štětka do komína a pec nám špad-la, Eman drží se Emy jako madla dmychadla sexbomby, časovaná romantika v maštali tiká. Pro mně za mně je to mystika, slabikář jako kvantová fyzika, Ema se zajíká, Eman stříká. Od stěny odráží se hrášek, lusk je kluzký, obraz dýmky má však háček, čas se zase zasek. Ema má mísu a rozdmýchanou míchu, v břichu porci smíchu, Eman naslouchá tichu. Ema hodila se do gala, je jak ty-rkysovým mechem porostlá skála, Eman je dýdžej. Ema má mísu, ty vole, mízu love. Oba to sjížděj. Musel bys zažít tu jízdu. Nedělej z ní pizdu! Je to EMO 📖. Ema musí. Ema má mísu. Eman má mánii. Ema plete svetr. Ema drží pistoli a dělá trrr... Eman má manu a mapu pudu, pod nohama pohyblivou půdu. Podle plánu

máme všichni mámu. Máme to na salámu. Máme mísu.
Máme mapu, sedí na ní sele. Místo ne/cesty... zpět do
postele. Emoce mají sílu. Bob mele. Teta mete. Julia jása.
Jasná trasa. Ema jede. To/m je jedlý. Ela solí. Všechno
líta co peří má. Eman leží na Emě jako peřina.

ema má >m<

mam v rukávu

zahraniční emma má dvě >m<

každá jedna má v nohavici

rudý koutek

třináctou komnatu

dušičkový plamen svící

je to zkrátka na palici

Ami je malá a mlsná. Sedí u jámy, u lomu zlomů, u tety
a štrejdy, u Kida Lomihnáta a Boba Puškvorce, u potoka
kde padl Eman... Emě do oka. Přála si právě takového
borce. Právě s takovým se válet v trávě u pole. U pole
je pes. U lesa má ujetá Ema lis. Eman musí na mísu.
Ema má zprávu, mafie má Emu. Operní pěvkyně ve
službách odboje ... Ema má drumy. Ema drží basu...
(V old school slabikářích z našeho dětství jsme si čas-
to mohli přečíst cosi o tom, že Ema má... má mísu či
že má maso na okrasu. Updatovaná progresivní verze
nynějšíka by možná spíš říkala něco o tom, že Ema má
studio a k tomu dope beatmaking skills!) Máma mele.

Ema solí. Takové a podobné věty jsme čítávali v našem prvním slabikáři. Ma – má – me – mé – mi – mí... prostě slabiky a pak dvouslovná špojení. První učebnice, v které jsme začali poznávat náš rodný jazyk. Po slabikách došlo na texty: „Mílo, mel! Mele Míla? Mele Ola!“ nebo: „Ema mele, máme mísu. Ó my se máme!“
A co máš ty?

Ema má mámu. Máma má danu. Táta se má, má Emu na starost radost, ale máma má antikoncepční těsísko Dana, Ema je zase sama a táta má mámu.

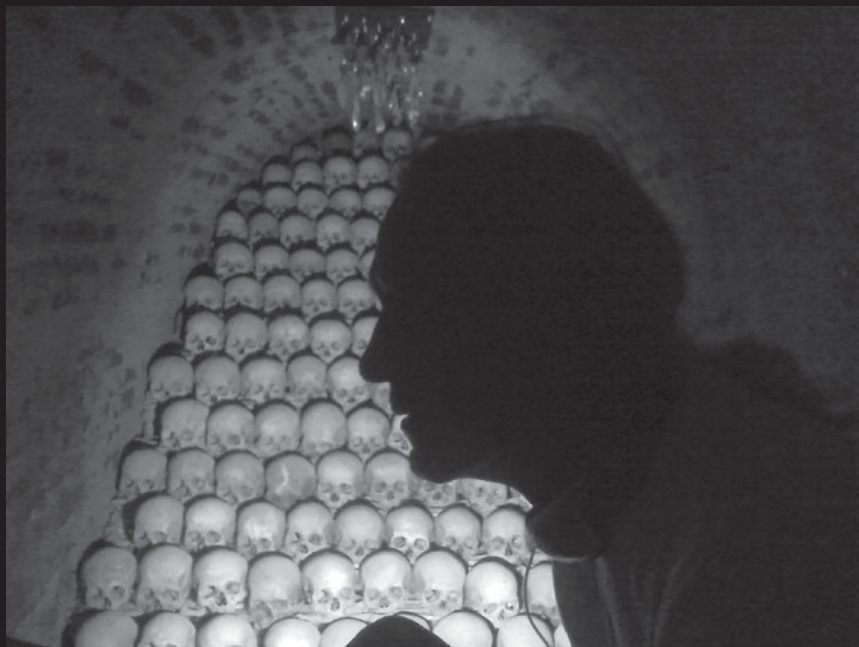

KATEŘINA BENEŠOVÁ (*1984)

Kozí kněžka, bylinkomydlářka, olejíčkářka a maštičkářka žijící v lůně čisté přírody u Rešovských vodopádů.

Matka tříleté víly Amálky. Duše poeticky divoká, tancující mezi všedními dny zahalujíc se v nevšední zážitky.

Žije na přírodní vlně, ochraňuje a uctívá Matku Zemi. Píše, když chce do své říše...

LUBOŠ VLACH (*1958)

Česnekový badatel a buditel, u/kazatel vůně v hudebních formacích Česnekový hlavy, Česnekový glocny a Garlicground; redaktor revue Dno, básník a publicista, za/tím žije...

obsah:

E/MOLICE ... /7

ČEK RAP TECH TÚRA /16

RYK V RINGU KIKYRYK /29

NÁÚSTEK NADKOLENÍ NOVÉHO POKOLENÍ /37

NECESTY NIT NIC /46

VLESEPSEM /59

KISMET KISS LED /61

VÍTR PŘIŠEL SEVERNÍ /65

NOE, NOEMA A EMA /78

EMO AMOK! /87

VLAŠTOVKA /93

EMO EMA EMAN AMEN /99

EMO MOD /114

Kateřina Benešová /121

Luboř Vlach /123

KATEŘINA BENEŠOVÁ & LUBOŠ VLACH **EMO PŘÍTELEM VŠEHO**

ULTRA UTAJENÁ LOUPEŽ SLABIK SLABIN SLABIKÁŘŮ VŠECH

Redakčně připravili Luboš Vlach a EZT
Obálku navrhl, typograficky upravil a vysázel EZT
Entertainment by Φ

Vysázeno písmy Baskerville a Cobra
ze Střešovické písmolijny Františka Štorma

Vydalo nakladatelství Ears&Wind Records
jako 6. svazek edice DNO

V Brně 2019

www.spodniproudy.cz
www.christiania.cz
www.drevenacikada.cz

The background of the entire image is a dark, textured surface, possibly a book cover or a piece of fabric, with a fine, grid-like pattern. Two large, vibrant red roses are positioned vertically, one above the other, centered horizontally. The roses are in full bloom, with many layers of petals visible. The lighting is soft, highlighting the texture of the petals and the overall shape of the flowers.

**D
I
O**

**EARS
& WIND
RECORDS**